

Sygn. akt I CSK 554/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko Bankowi [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 lutego 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600,- (trzy
tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda J. M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 czerwca 2012 r., którym po ponownym rozpoznaniu sprawy przeciwko Bankowi [...] w W. oddalone zostało w całości powództwo i zasądzone koszty postępowania. Oddalenie powództwa nastąpiło ze względu na przedawnienie roszczenia, którego podstawą prawną był art. 471 k.c. Sąd Apelacyjny, oddalając apelację powoda podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Okręgowego, w tym brak przesłanek do zastosowania w sprawie art. 5 k.c.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 471 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie (w *petitum* skargi jest mowa o 25.000.000 złotych, w miejsce 2.500.000 złotych oraz o rozwiązaniu umowy, zamiast jej rozwiązaniu); art. 117 § 1 i 2 oraz art. 118 k.c. przez niezasadne zastosowanie tych przepisów; art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie. Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 227 i art. 232 k.p.c. przez pominięcie dowodów osobowych powołanych w pozwie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.c.

We wniosku o przyjęcie skargi pełnomocnik powoda powołał się na istotne zagadnienie prawne występujące w sprawie i na konieczność dokonania wykładni przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Uzasadniając to skarżący wnioskował o ustalenie przez Sąd Najwyższy wyjątkowych okoliczności nadużycia prawa w rozumieniu art. 5 k.c. i zastosowania tego przepisu jako klauzuli generalnej do nieuwzględnienia terminów przedawnienia roszczeń, o jakich mowa w art. 118

k.c. Jednakże wskazując na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2002 r. sygn. akt I PKN 649/01, pełnomocnik powoda nie zauważył, że nie wystarczy określić przepisy prawa, w związku z którymi zostało sformułowane zagadnienie prawne, ale musi być potrzeba wyjaśnienia tych przepisów, co wnioskujący winien wykazać. Zamiast tego powtórzył jeszcze raz istotę wnioskowanego zagadnienia, a problem ten był już wielokrotnie wyjaśniany w orzecznictwie i w doktrynie, wypowiadając się pozytywnie odnośnie do zadanego pytania, ale odwołując się jednocześnie do każdej sprawy indywidualnie.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny również to uczynił, rozważając, czy pozwany zarzucając przedawnienie roszczeń powoda nie nadużył prawa podmiotowego, czego się nie dopatrzył i uzasadnił swoje stanowisko. Powód próbuje to zakwestionować przedstawiając własny stan faktyczny sprawy i formułując zarzuty względem ustaleń Sądu, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.